

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 listopada 2017 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu F. B. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 17 maja 2017 r., opierając się na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS z dnia 10 listopada 2017 r. ustalającym, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego wynosi 0 % (decyzja – k. 12 akt wypadkowych ZUS).

Ubezpieczony F. B. wniósł odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 17 maja 2017 r. Wniósł o odpuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu okulistyki na okoliczność uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego zdarzeniem. (odwołanie – k. 3-4 i 17-18).

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o jego wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 10-10v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. B. jest zatrudniony w (...) spółce akcyjnej w W. Oddziale Zachód w S. jako robotnik w dziale eksploatacji. Z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu.

W dniu 17 maja 2017 r. podczas pracy uległ wypadkowi polegającemu na nagłym uszkodzeniu lewej gałki ocznej przez krawędź blachy stanowiącej fragment chodnika wagonu. Po pomocy medycznej zgłosił się do Izby Przyjęć Kliniki (...) w S., gdzie stwierdzono kilka nieperforujących ran spojówki gałki ocznej oraz liniową erozję rogówki. Rany spojówki zaopatrzone szwami, które usunięto po tygodniu.

Niesporne, a nadto:

- protokół wypadkowy – k. 3-4v akt wypadkowych ZUS;
- protokół przesłuchania poszkodowanego – k. 5-5v akt wypadkowych ZUS;
- zaświadczenie o stanie zdrowia – k. 1-1v dokumentacji lekarskiej ZUS;
- opinia konsultanta – k. 5-10 dokumentacji lekarskiej ZUS;
- zaświadczenie lekarskie – k. 2 dokumentacji lekarskiej ZUS.

Po zdarzeniu w dniu 17 maja 2017 r. i po zdjęciu szwów rogówka lewego oka F. B. zagoiła się samoistnie. Nie doznał on w związku ze zdarzeniem stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłego sądowego – k. 25.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu wypadków przy pracy reguluje ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst – Dz. U. z 2017 r., poz. 1773 ze zm.). Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy, ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Oznacza to, że aby uzyskać uprawnienie do odszkodowania pracownik musi:

1. ulec wypadkowi przy pracy,

2. doznać stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
3. uszczerbek winien pozostawać w związku przyczynowo-skutkowym z wypadkiem.

Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 wskazanej ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Oznacza to, że aby zdarzenie mogło być uznane za wypadek przy pracy musi spełniać następujące warunki:

- mieć charakter nagły
- być wywołane przyczyną zewnętrzną
- powodować uraz lub śmierć
- pozostawać w związku z pracą.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem był fakt, iż zdarzenie, jakie miało miejsce w dniu 17 maja 2017 r. z udziałem F. B. miało charakter wypadku przy pracy, toteż nie było potrzeby w niniejszym postępowaniu szczegółowego analizowania, przy wykonywaniu czynności jakiego rodzaju ubezpieczony doznał w tym dniu obrażeń i jaki był rodzaj tych obrażeń, albowiem wynika to wprost z dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy, w tym dokumentacji medycznej dotyczącej ubezpieczonego. Żadna ze stron nie kwestionowała rzetelności sporządzenia i prawdziwości treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla przyjęcia właściwych ustaleń faktycznych w sprawie.

Sporną w sprawie pozostawała okoliczność, czy ubezpieczony doznał stałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu na skutek wypadku przy pracy w dniu 17 maja 2017 r. Ubezpieczony kwestionował bowiem orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, które było podstawą wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżonej decyzji, a w którym Komisja stwierdziła o % uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

Orzekanie o uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o przepisy odpowiednich aktów wykonawczych wydanych na podstawie powołanej wyżej ustawy. Takim aktem wykonawczym jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Nr 234, poz. 1974 ze zm.), wydane na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i zawierające tabelę oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu. Poszczególne punkty tej tabeli odpowiadają rodzajom różnym rodzajom urazów i przypisują im stosowną do następstw urazów oceną procentową uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na fakt, iż ocena stanu zdrowia ubezpieczonego wymagała wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłego z zakresu właściwego dla rodzaju urazu doznanego przez ubezpieczonego, a mianowicie biegłego lekarza specjalisty z zakresu chorób oczu D. P..

W opinii złożonej w dniu 14 sierpnia 2018 r. (opinia – k. 25) biegła stwierdziła, że przebyte przez ubezpieczonego w dniu 17 maja 2017 r. uszkodzenie lewej gałki ocznej nie spowodowało stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Oko uległo wygojeniu po zdjęciu szwów. Biegła stwierdziła, że blizny rogówki nie powodują utrudnień w ruchach gałki ocznej oraz żadnych uszczerbków w zakresie ostrości widzenia lewym okiem tudzież oszpecenia. Obniżenie ostrości widzenia w obu oczach ubezpieczonego powoduje zaćma nie pozostająca w związku z urazem.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłej.

Sąd podzielił argumentację biegłej z zakresu chorób oczu D. P.. Zdaniem Sądu w sposób logiczny nawiązuje ona do przeprowadzonych badań i treści zapisów dokumentacji medycznej ubezpieczonego. Sąd uznał opinię biegłej za rzetelną, jasną, pełną i spójną, a jej wnioski za logicznie skorelowane z rozpoznaniem. Opinia została wydana po badaniu ubezpieczonego i analizie dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jego zdrowia, odnosi się też do przesłanek, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie ustalania uszczerbku na zdrowiu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Biegła w sposób wyczerpujący uzasadnił swoje stanowisko. Powyższe, przy uwzględnieniu, że biegła to wysokiej klasy fachowiec o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzenia ubezpieczonego przemawiało za uznaniem przedmiotowej opinii za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. Dlatego też, Sąd w pełni podzielił stanowisko biegłej i przyjął tym samym, że ubezpieczony w wyniku wypadku przy pracy w dniu 17 maja 2017 r. nie doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Mając na uwadze wszystko powyższe, Sąd, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)